

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 403

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 12 mai 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECRETE		
403.	— Decret privind înaintarea în gradul următor a unui general-major cu două stele, în retragere, din Ministerul Apărării Naționale	2
404.	— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea, în retragere, unui colonel în retragere din Ministerul Administrației și Internelor	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 181 din 29 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală	3-4
	Decizia nr. 200 din 14 aprilie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 90 alin. (2) din Legea gazelor nr. 351/2004	5-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
343.	— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de faună de interes cinegetic la care vânarea este permisă pentru sezonul de vânătoare 15 mai 2005 — 14 mai 2006	7-8
ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE		
18.	— Ordin pentru aprobarea Instrucțiunii nr. 7/2005 privind înscrierea și numerotarea valorilor mobiliare	8

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind înaintarea în gradul următor a unui general-maior
cu două stele, în retragere, din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 lit. f) pct. 28 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 41 din 28 aprilie 2005,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 9 mai 2005, domnului general-maior cu două stele, în retragere, Socol Traian Ioan, veteran de război, i se acordă gradul de general-locotenent cu trei stele, în retragere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 5 mai 2005.
Nr. 403.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea,
în retragere, unui colonel în retragere din Ministerul
Administrației și Internelor**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 lit. f) pct. 28 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 41 din 28 aprilie 2005,

având în vedere propunerea ministrului administrației și internelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 9 mai 2005, domnului colonel în retragere Stănescu Gheorghe Constantin-Corneliu, veteran de război, i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea, în retragere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 5 mai 2005.
Nr. 404.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 181**

din 29 martie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Rădulescu în Dosarul nr. 6.454/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, personal.

Având cuvântul, Alexandru Rădulescu solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, întrucât actul normativ criticat înlătură posibilitatea atacării separate, cu recurs, a încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare, încalcând dreptul la recurs prevăzut de art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Consideră că reglementarea unei căi de atac în materie este impusă de necesitatea ca instanța de judecată să fie mai presus de orice bănuială.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că rațiunea abrogării alin. 7 al art. 52 din Codul de procedură penală a fost înlăturarea posibilității tergiversării cauzelor prin exercitarea abuzivă a căii de atac a recursului împotriva încheierilor de respingere a cererii de recuzare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 6.454/2004, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală**, ridicată de Alexandru Rădulescu în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prin abrogarea alin. 7 al art. 52 din Codul de procedură penală, care stabilea posibilitatea atacării cu recurs a încheierii prin care s-a respins recuzarea, „se încalcă dreptul la recurs“.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală, exprimându-și opinia asupra excepției, apreciază că textul de lege criticat nu îngrădește liberul acces la justiție, adoptarea acestuia fiind determinată de necesitatea eliminării neîntârziată a posibilității de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale, care ar împiedica desfășurarea în condiții normale a procesului penal și ar putea conduce la punerea în libertate a unor infractori periculoși. Se face referire la jurisprudența Curții Constituționale, în care s-a statuat că legiuitorul poate institui reguli deosebite în considerarea unor situații deosebite.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, în care s-a statuat că dispozițiile art. 34 din Codul de procedură civilă, care consacră aceeași soluție legislativă în privința atacării cu recurs a încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare, sunt constituționale. Se arată totodată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 se circumscriu domeniului de reglementare a procedurii de judecată, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Faptul că prin dispozițiile legale criticate se elimină calea de atac a recursului împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare nu este de natură să aducă atingere principiului liberului acces la justiție. Exercitarea căilor de atac împotriva încheierilor, o dată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei, oferă părții interesate suficiente garanții pentru repararea posibilelor încălcări ale drepturilor procesuale. Se arată totodată că textele legale criticate sunt norme de procedură și reprezintă opțiuni ale legiuitorului, conforme cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 1 iulie 2004, aprobată prin Legea nr. 548/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.164 din 8 decembrie 2004, având următorul cuprins:

„Articol unic. — Alineatul 7 al articolului 52 din Codul de procedură penală, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 30 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.“

Deși în încheierea de sesizare a Curții nu se arată care sunt prevederile constituționale, respectiv din acte internaționale, pretins încălcate prin dispozițiile legale criticate, din motivarea excepției rezultă că se invocă încălcarea „dreptului la recurs“ prevăzut de art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căruia *„orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale“*.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că recursul reprezintă una dintre căile de

atac cu privire la care Constituția statuează în art. 129 că se poate exercita *„în condițiile legii“*. Or, potrivit prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (2), *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege“*. Așadar, abrogarea prin actul normativ criticat a dispozițiilor procedural penale ce reglementau recursul împotriva încheierii de respingere a recuzării s-a realizat de către legiuitor în temeiul prerogativelor sale constituționale, fiind determinată, astfel cum se menționează în mod expres în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004, de rațiuni de politică penală. Acestea constau în *„necesitatea eliminării neîntârziată a posibilității de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale, care impietează asupra desfășurării în condiții normale a procesului penal și poate conduce la punerea în libertate a unor infractori periculoși“*.

Așa fiind, Curtea reține că prevederile de lege criticate dau expresie preocupării legiuitorului de a realiza exigențele unui proces echitabil prin împiedicarea exercitării abuzive a drepturilor procesuale și prin asigurarea celerității procesului penal (soluționarea cauzei într-un termen rezonabil fiind una dintre aceste exigențe). Faptul că încheierea prin care s-a respins recuzarea nu poate fi atacată separat cu recurs nu aduce nici o atingere drepturilor procesuale ale părții, respectiv „dreptului la recurs“ în sensul art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, câtă vreme această încheiere poate fi atacată o dată cu fondul, instanța superioară urmând a reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 prin Decizia nr. 555 din 16 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 17 februarie 2005, iar considerentele, cât și soluția pronunțată în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Rădulescu în Dosarul nr. 6.454/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 200

din 14 aprilie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 90 alin. (2)
din Legea gazelor nr. 351/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 90 alin. (2) din Legea gazelor nr. 351/2004, excepție ridicată de Maria Mitroi în Dosarul nr. 1.506/2004 al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

La apelul nominal este prezentă Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș, prin consilier juridic.

Reprezentantul Societății Naționale de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș solicită respingerea excepției, precizând că achiesează la punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că autorul excepției pornește de la o premisă greșită, constând în absolutizarea exercițiului prerogativelor dreptului său de proprietate, și face abstracție de prevederile art. 44 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele acestui drept sunt stabilite de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 octombrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1.506/2004, **Tribunalul Prahova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 90 alin. (2) din Legea gazelor nr. 351/2004**, excepție ridicată de Maria Mitroi.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că art. 90 alin. (2) din Legea gazelor nr. 351/2004 contravine dispozițiilor art. 44 alin. (5) din Constituție, cu motivarea că „proprietarul este în drept a se folosi și dispune de proprietatea lui în mod exclusiv, absolut și după cum interesele sale o cer, în limitele determinate de lege, drept consfințit și garantat atât de Constituție, cât și de practica și legislația Curții Europene a Drepturilor Omului”. Autorul excepției mai susține că servitutea legală constituită, fiind o servitute negativă, îi îngreădește dreptul de a folosi terenul pe toată durata

existenței conductei de gaze ce subtraversează terenul, după cum interesele i-o cer. În concluzie, arată că o lege organică nu poate stabili prin conținutul său dispoziții contrare Constituției.

Instanța de judecată apreciază că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât contravine dispozițiilor art. 21 și art. 46 alin. (5) din Constituție, fără a motiva în ce constă această încălcare.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul arată că reglementările criticate nu contravin dispozițiilor art. 44 din Constituție, deoarece, potrivit alin. (7) al acestui articol, „*Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului*”. Mai mult decât atât, aceste prevederi legale sunt conforme cu art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție privind obligația statului de a asigura „*protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară*”. În susținerea acestei opinii este invocată Decizia nr. 72/2004, prin care Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la exercitarea cu titlu gratuit a drepturilor de uz și servitute asupra terenurilor afectate de capacități energetice. În concluzie consideră excepția neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 90 alin. (2) din Legea nr. 351/2004 sunt constituționale. Invocând jurisprudența Curții Constituționale cu privire la exercitarea dreptului de uz și servitute asupra terenurilor afectate de capacități energetice, precizează că autorul excepției pleacă de la o premisă greșită, constând în absolutizarea exercițiului prerogativelor dreptului său de proprietate, și face abstracție de prevederile art. 44 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege*”, și de dispozițiile art. 136 alin. (5), care consacră caracterul inviolabil al proprietății „*în condițiile legii organice*”.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate față de art. 21 din Constituție, arată că normele criticate nu conțin nici o prevedere de natură să împiedice liberul acces la justiție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 90 alin. (2) din Legea gazelor nr. 351/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 28 iulie 2004.

Aceste prevederi legale au următorul conținut: *„Exercitarea drepturilor de uz și servitute asupra proprietăților afectate de capacitățile din domeniul gazelor naturale se realizează cu titlu gratuit pe toată durata existenței acestora. Dacă, cu ocazia intervențiilor pentru rețehnologizări, reparații, revizii, avarii, se produc pagube proprietarilor din vecinătatea capacităților din domeniul gazelor naturale, concesionarii au obligația să plătească despăgubiri în condițiile legii.“*

Textul constituțional invocat de autorul excepției ca fiind încălcat este cel al art. 44 alin. (5) din Constituție, a cărui redactare este următoarea: *„Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.“*

Autorul excepției susține, în esență, că art. 90 alin. (2) din Legea gazelor nr. 351/2004 contravine acestui text constituțional, întrucât „proprietarul este în drept a se folosi și dispune de proprietatea lui în mod exclusiv, absolut și după cum interesele sale o cer, în limitele determinate de lege, drept consfințit și garantat atât de Constituție, cât și de practica și legislația Curții Europene a Drepturilor Omului“.

Analizând excepția de neconstituționalitate, precum și criticile de neconstituționalitate formulate în argumentarea acesteia, Curtea constată că sunt neîntemeiate pentru considerentele ce urmează:

Prevederile art. 90 alin. (2) din Legea gazelor nr. 351/2004 instituie o sarcină gratuită care grevează proprietățile afectate de capacități din domeniul gazelor naturale pe toată durata existenței acestora.

Dreptul de uz și dreptul de servitute asupra acestor terenuri, stabilite potrivit alin. (1) al acestui articol, privesc utilitatea publică, au caracter legal și se exercită pe toată durata de existență a capacității respective sau temporar, cu ocazia rețehnologizării unei capacități în funcțiune, reparației, reviziei, lucrărilor de intervenție în caz de avarie. Rezultă deci că exercitarea acestor drepturi asupra terenurilor afectate de capacități din domeniul gazelor naturale este determinată de un interes general și, ca atare, legiuitorul este pe deplin competent să stabilească limitele dreptului de proprietate în concordanță cu dispozițiile constituționale.

Cu privire la exercitarea drepturilor de uz și servitute asupra unor terenuri afectate de capacități care au ca obiect

utilități publice, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 72 din 26 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 22 martie 2004, și Decizia nr. 167 din 1 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 438 din 17 mai 2004, prin care au fost respinse excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (4), art. 18 și art. 37 alin. (4) și (7) din Legea energiei electrice nr. 318/2003. În aceste decizii Curtea a reținut că, în argumentarea criticii sale, autorul excepției pleacă de la o premisă greșită, constând în absolutizarea exercițiului prerogativelor dreptului său de proprietate, făcând abstracție de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căruia *„conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege“*, precum și de cele ale art. 136 alin. (5), care consacră caracterul inviolabil al proprietății private, *„în condițiile legii organice“*. Potrivit acestor dispoziții, legiuitorul este, așadar, competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Prin reglementarea dedusă controlului, legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

Analizând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea Constituțională a reținut că, potrivit acesteia, legiuitorul poate aprecia în funcție de nevoia reală a comunității măsurile de limitare a exercițiului dreptului de proprietate. În cauza *„James și alții împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei“*, 1986, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că nu poate fi vorba despre o încălcare a dispozițiilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale dacă privarea de proprietate a fost făcută într-un anumit context politic, economic sau social, dacă răspunde unei *„utilități publice“*, așa cum prevede art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, aparținând chiar și unei categorii mai restrânse de persoane, deci și în situația în care colectivitatea în ansamblul ei nu utilizează sau nu profită ea însăși de bun. În vederea realizării scopului ei legitim, măsura privativă de proprietate trebuie însă să păstreze un echilibru just între exigențele interesului general al comunității și apărarea drepturilor fundamentale ale individului. Or, în această materie, legea română respectă exigențele impuse de prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea a mai reținut că art. 44 alin. (5) din Constituție prevede expres dreptul autorităților de a folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare pentru lucrări de interes general, în condițiile acordării de despăgubiri proprietarului pentru *„daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității“*. Pe de altă parte, potrivit alin. (7) al aceluiași articol, *„dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului“*.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții în materie, atât considerentele, cât și soluțiile acestor decizii sunt valabile și în cauza de față.

În fine, Curtea reține că nimic nu împiedică persoana care a suferit un prejudiciu în urma operațiunilor de realizare și re tehnologizare a capacităților din domeniul

gazelor naturale care se execută pe terenurile proprietate privată să solicite statului sau societăților comerciale specializate repararea pagubelor produse, potrivit dispozițiilor dreptului comun. Acest lucru rezultă, de altfel, chiar din cuprinsul prevederilor art. 90 alin. (2) din Legea nr. 351/2004.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 90 alin. (2) din Legea gazelor nr. 351/2004, excepție ridicată de Maria Mitroi în Dosarul nr. 1.506/2004 al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 aprilie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

**privind aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de faună de interes cinegetic
la care vânarea este permisă pentru sezonul de vânătoare 15 mai 2005 — 14 mai 2006**

În baza prevederilor art. 8 alin. (1) lit. e) din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, republicată, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) pct. II.2 și ale art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă cotele de recoltă pentru speciile de faună de interes cinegetic la care vânarea este permisă pentru sezonul de vânătoare 15 mai 2005 — 14 mai 2006, prevăzute în anexele nr. 1—4 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Gestionarii fondurilor de vânătoare pot recolta în cadrul sezonului de vânătoare 2005—2006 câte 200 de exemplare din speciile: cioara griva (*Corvus corone cornix*), cioara de semănătură (*Corvus frugilegus*), coțofană (*Pica pica*) și gaiță (*Garrulus glandarius*), pe fiecare fond de vânătoare, cu posibilitatea reasezării acestora în cadrul aceluiași gestionar, dar fără depășirea numărului maxim astfel stabilit.

(3) Cotele aprobate pentru speciile de găște și rațe sălbatice se realizează prin recoltarea exemplarelor din speciile admise la vânătoare potrivit legii.

Art. 2. — (1) Realizarea cotelor de recoltă aprobate se face pentru fiecare specie și pentru fiecare fond de vânătoare, cu respectarea reglementărilor în vigoare referitoare la autorizarea, organizarea și practicarea vânătorii, urmărindu-se conservarea biodiversității faunei cinegetice și păstrarea echilibrului ecologic.

(2) Pe fondurile de vânătoare care se suprapun ariilor naturale protejate, cotele de recoltă aprobate prin prezentul ordin se realizează pe suprafețele din fondurile de

vânătoare unde practicarea vânătorii este admisă potrivit legii.

(3) Pentru speciile ciocârlie (*Alauda arvensis*) și prepeliță (*Coturnix coturnix*) numărul maxim de exemplare ce se pot recolta într-o zi de către fiecare vânător înscris în autorizația de vânătoare este de 100, respectiv 50.

(4) Cotele de recoltă aprobate pentru vânătorii cetățeni străini, prevăzute în anexele nr. 1—3, sunt maximele și pot fi realizate în funcție de solicitările existente și de hotărârile organelor de conducere competente ale gestionarilor fondurilor de vânătoare.

(5) Cotele de recoltă aprobate pentru speciile de mamifere prevăzute în anexa nr. 4 pot fi realizate cu vânătorii cetățeni români sau străini în funcție de solicitările existente și de hotărârile organelor de conducere competente ale gestionarilor fondurilor de vânătoare.

Art. 3. — (1) În situații temeinic justificate, impuse de modificarea condițiilor ecologice din cuprinsul fiecărui fond de vânătoare și a mișcărilor naturale de efective, în cursul sezonului de vânătoare 2005—2006, la solicitarea gestionarilor fondurilor de vânătoare, inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare analizează și aprobă, pe baza documentelor de constatare, reasezarea, între fondurile de vânătoare învecinate și în limita cotelor de recoltă aprobate pe gestionar, a cotelor de recoltă

aprobate pe fonduri de vânătoare, la speciile de vânat cuprinse în anexele nr. 1—4 la prezentul ordin.

(2) Inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare vor înainta organismului de specialitate din Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, lunar, situația actualizată a aprobărilor de reșezare a cotelor de recoltă, emise în baza dispozițiilor alin. (1).

Art. 4. — (1) În cazul efectuării, în cursul sezonului de vânătoare 2005—2006, a unor acțiuni de populare a fondurilor de vânătoare cu specii de vânat sedentar, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale analizează și aprobă, după caz, cu viza inspectoratelor teritoriale de regim silvic și de vânătoare, la solicitarea gestionarilor fondurilor de vânătoare, suplimentarea cotelor de recoltă aprobate inițial pentru speciile de vânat care au făcut obiectul acțiunilor de populare.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 11 mai 2005.
Nr. 343.

(2) Eventualele solicitări formulate de gestionarii fondurilor de vânătoare pentru suplimentarea, respectiv reducerea cotelor de recoltă aprobate potrivit prevederilor prezentului ordin se soluționează de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale în baza rapoartelor întocmite de inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare.

Art. 5. — Controlul aplicării prevederilor prezentului ordin se asigură de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și de către inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar anexele nr. 1—4 se comunică gestionarilor fondurilor de vânătoare și inspectoratelor teritoriale de regim silvic și de vânătoare de către organismul de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

ORDIN

pentru aprobarea Instrucțiunii nr. 7/2005 privind înscrierea și numerotarea valorilor mobiliare

În conformitate cu prevederile art. 1, 2, art. 7 alin. (3) și (15) și ale art. 8 din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, adoptat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, modificat și completat prin Legea nr. 297/2004 privind piața de capital,

având în vedere prevederile art. 91 alin. (2) și (3), ale art. 93 alin. (2) lit. c) și ale art. 97 din secțiunea I cap. IV titlul III din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată,

ținând cont de prevederile art. 3 pct. 3 din Regulamentul nr. 13/1996 privind funcționarea unui registru independent autorizat, aprobat prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 24/1996,

pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 67 alin. (6) din cap. 5 titlul III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

în baza hotărârii adoptate în ședința Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare din data de 26 aprilie 2005,

președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunea nr. 7/2005 privind înscrierea și numerotarea valorilor mobiliare.

Art. 2. — Instrucțiunea menționată la art. 1 intră în vigoare la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi publicată în Buletinul

Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și pe site-ul acesteia (www.cnvmr.ro).

Art. 3. — Direcția generală autorizare-reglementare, Secretariatul general și directorul general executiv vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentului ordin.

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

București, 5 mai 2005.
Nr. 18.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

519483681016569